

rimeligt, at også kommunale økonomiske tilskud skal svare afgift. Vi ønsker ikke at favorisere nogle finansieringsformer og dermed nogle stationstyper frem for andre.

For at understrege ønsket om, at nærradioerne skal være forankret i det lokale samfund, har vi ønsket at friholde individuelle medlems- og støtteforeningskontingenter fra at indgå i afgiftsberegningens grundlaget.

Med henblik på at sikre TV 2 en økonomisk fornuftig start har regeringspartierne ønsket at udskyde spørgsmålet om reklamer i lokal-tv. Ministeren har tilkendegivet, at han vil rejse spørgsmålet i sammenhæng med en fremrykning af tidspunktet for revisionen af TV 2-loven med henblik på, at reklamer i lokal-tv gøres lovlige pr. 1. marts 1989. Partierne har fundet det rimeligt allerede nu at give lokal-tv-stationerne denne melding, således at de får en fornuftig planlægningshorisont.

Under 1. behandling konstaterede regeringspartierne, at der var bred enighed i Folketinget om at ligestille dagblade og distriktsblade, når det gælder om at deltage i nærradiovirksomhed, hvorfor partierne er indstillet på at støtte det af Centrum-Demokraterne stillede ændringsforslag til forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Reklame i lokalradio m.v.) (L 18).

Endelig ønsker partierne at fremhæve, at ministeren over for udvalget har tilkendegivet, at han, når loven er vedtaget, vil henstille til de lokale radionævn, at man under hensyntagen til det politiske flertal for at ophæve reklameforbudet ikke frem til lovens egentlige ikrafttræden pr. 1. august 1988 indleder nye sager mod stationer, der bringer reklamer.

Et *andet mindretal* (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) vil redegøre for sin stilling ved 2. behandling og henviser i øvrigt til sine bemærkninger i betænkningen over L 18.

Et *tredje mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af mindretallet under nr. 1 stillede ændringsforslag.

Mindretallet bemærker i øvrigt, at det er Socialistisk Folkepartis mening manifesteret gennem adskillige forslag i Folketinget i årenes løb, at en offentlig støtteordning til lokalradio- og lokal-tv-virksomhed ville være den klareste, mest gennemskuelige og mest rimelige ordning. Lokalradio- og lokal-tv-virksomhed er lige så vigtige kulturelle aktiviteter og ytringer som f.eks. teater, musik, billedkunst og dans, kulturelle aktiviteter, der alle modtager statslig og/eller kommunal støtte.

Det har imidlertid i Folketinget vist sig umuligt at vinde gehør for denne tanke, og SF har derfor set med en vis interesse på fondsdannelsen. At den er bureaukratisk, let at omgå og afhængig af en stor redelighed hos lokalradioerne, er klart, og det er nok tvivlsomt, om den vil frembringe et overskud, som kan sikre tilskud til de lokalradioer, der har brug for betydelig og fortjent støtte.

Et *fjerde mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med de af trafik- og kommunikationsministeren stillede ændringsforslag.

Fremskridtspartiet er imod fonden og enhver anden offentlig indblanding i lokalradiovirksomheden.

Imidlertid finder Fremskridtspartiet det så vigtigt at få gang i reklamer i lokalradioer, at Fremskridtspartiet vil stemme for lovforslaget med de bemærkninger, som fremgår af de optrykte bilag og de ændringsforslag, Fremskridtspartiet støtter.

Et *femte mindretal* (Centrum-Demokraternes medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Dette mindretal finder ikke, at princippet om økonomisk udligning mellem lokalradioer via en 10 pct.-afgift er rimelig. Endvidere finder mindretallet, at lovforslagets administration og kontrol vil skabe store problemer for såvel myndigheder som lokalradioer, for sidstnævntes vedkommende ikke mindst, fordi det fortsat må anses for normalt, at radioerne drives af frivillig arbejdskraft.